

IDEES

Civilització, futbol i rates que legislen

Toni Dalmases

Em demanen que escrigui sobre "civisme", just quan acabo de veure com, en no poder-nos guanyar, ens robaven descaradament l'eliminària de la Copa. És un mal moment, per a aquest tema, sí, perquè, així, de cop i volta, el meu desig seria tenir poders suprahumans per provocar una desgràcia ben sonada a casa d'aquest individu anomenat Rodríguez Santiago, aspirant a la tron dels pocavergonyes amb xiulet, vacant des de la mort de Guruceta Muro. Veuen com no és bon moment, per parlar de "civisme"?

Però, no s'enganyin, no és pas que el futbol fomenti la barbàrie i despereti els instints assassins com aquests que jo tinc ara, no. No és el futbol -els imbècils abrandats no habiten exclusivament als estadis-, el que somou la ira fins posar-nos al límit de la irracionalitat, sinó la provocació del sicari Rodríguez Santiago que ha encès la metxa. Vull dir amb això que, el joc en si, la passió que genera i que visc, no té res de bàrbar: són els transgressors de la norma, els que converteixen l'art de Ronaldinho en un esclat de ràbia davant la barbàrie. I convé subratllar d'immediat que el delinqüent Rodríguez Santiago (del col·legi castellà, casualment), a la vida civil -això és: quan no va en calçotets semblant el terror per aquests camps- és advo-

cat. I ja som al cap del carrer, vull dir - tremoleu!- que està autoritzat per arbitrar, també, en la vida quotidiana de ciutadans com vostè i jo, en afers personals i professionals. Motiu pel qual el terror és absolut, la inseguretat cels innocents total i la indefensió irreparable. Així es pot entendre fàcilment com van les coses, a dins i a fora dels estadis.

Aquest ésser, com tants altres, probablement es complau a veure les masses desfermades en estat salvatge, de resultes d'alguna de les seves actuacions. I aleshores deu dir-se "veus com cal mà dura per legislar?" I el gest civilitzat, educadíssim, admirable i allisonador de Rijkaard anant a calmar els ànims al final i traient importància a l'estultícia xulesca del tros de carn amb xiulet que li ha trinxat la feina, deu ser una actitud que un enze com ell i tots els qui l'atien no deuen poder comprendre. Però per a mi ha estat la dosi d'intel·ligència imprescindible per refermar-me racionalment en el menyspreu als provocadors de la incivilitat.

I aquesta és justament la qüestió. L'incivisme és una "forma de vida" fomentada per determinats poders públics i per la propaganda que escampa la idea que aquí val tot per treure beneficis, que el món és dels pragmàtics, que els "vivales", els "pillols", tenen premi, mentre els pacífics -els que som pacífics i ens mirem un partit de futbol amb la sana passió de veure trenar jugades com volem veure trenar la vida-, les persones normals, podem ser, de ccp i volta, agredits per un imbècil qualsevol sense que li passi res i, encara, alguns, en riguin les gràcies. Contra això caldria legislar, és clar, però, qui legislarà? Els mateixos Rodríguez Santiago, que són els que han d'aplicar les normes? Concloureu amb mi que estem perduts...

Semblantment -la vida i el futbol s'assemblen més del que es pensen els pocapenes que abominen del joc de la pilota- les autoritats han decidit fer un seguit de normes per evitar excessos... sense adonar-se que molt sovint són ells, els qui fomenten i atien els excessos!

A tall d'exemple podem pensar que totes aquestes disposicions que prohibeixen pintar parets, orinar pels carrers, fer ostentació de pràctiques sexuals en públic, captar amb criatures adormilades, assaltar automòbils amb esprais i esponges a les cantonades, cremar papereres, desballestar bancs a les places, etcetcètera, tenen un bon punt de lògica. Ara bé: pintar parets, segons determinats criteris "moderns" és considerat un art, l'expressió d'un tipus de col·lectius iconoclastes que, fins ara, ens semblaven interessants i curiosos.

JAUME CODINA i PONT
ADMINISTRADOR DE FINQUES

Concepció, 25, 1r. - 08202 SABADELL
Tels. 93 726 03 45 - 93 727 33 01

Galeria

EXPOSICIONS
OBRA PERMANENT

PASSEIG DE LA PLAÇA MAJOR, 27
08201 Sabadell • Telf./fax 93 727 37 94

Interiors

"tot un estil"

MOBLE DISSENY
I DECORACIÓ

Sant Cugat, 11 - SABADELL

Així mateix, la prostitució és una activitat tolerada i reconeguda, exitosa i econòmicament productiva, convertida en model cinematogràfic i en "modus vivendi" televisiu. I pixar i defecar són necessitats ben humanes que, des del punt de vista més "obert" mereixen comprensió, en alguns casos. La caritat cristiana, per altra part, es desvetlla des de temps immemorial mostrant les xacres i les desgràcies més punyents per fer gratar la butxaca a la gent que es commou. I que els que cremen o malmeten mobiliari urbà ho fan com a protesta contra una "societat" que no els acull ni els dona sortida, és una cançoneta que fa anys que sentim... Es tracta, doncs, d'un seguit d'activitats que poden ser "comprensibles", mirades des del punt de vista de la bondat universal que els nostres legisladors usen tantes vegades.

Perquè - i aquest argument no me l'invento: el sento cada dia- si tota aquesta gent fan aquestes coses, pot molt ben ser que sigui perquè no els queda altre remei (ben al contrari que el desgraciat Rodríguez Santiago, titella mogut per dits tèrbols). I aquest argument no és una "boutade", sinó el fonament de la nostra societat que predica la "tolerància" (fins amb els intolerants!) i la "bondat" (fins amb els delinqüents que reincideixen repetidament, com el Rodríguez Santiago i els seus valedors). Aquests principis de "tolerància" i "comprensió", són els que porten els nostres legisladors sobre civisme a afirmar que cal "educació". I llavors ja és quan es desemmascaren per ineptes i fan la mateixa ràbia que el Rodríguez Santiago.

Com que no saben què és, els cervells preclars que ens manen no paren de parlar d'"educació". Quan hi ha un problema "social", afirmen sense cap vergonya que cal "educació" i deleguen -com fan tantes famílies d'impotents maleducats- en els educadors perquè ensenyin a la població a no pixar pels racons, a no agredir a ningú per divertir-se, a fer un bon ús del seu cos (!), a guanyar-se la vida decentment, a rentar-se les dents, a menjar sa, a ser correctes en públic, a no fumar en els llocs prohibits, a beure amb moderació, a no drogar-se amb segons què, a no abusar dels menors... a tot! I havent fet l'encàrrec i legislat es queden tan contents!

I aquesta és la qüestió clau. Si els ciutadans del futur que han de rebre aquest munt d'educacions fora de casa (a casa què punyeta fan?) com i on les reben? Ho dic perquè conec massa bé el tema i sé que totes les normes punitives, multes i sancions que en la vida "normal" amenacen el ciutadà, als centres escolars no només no existeixen, sinó que estan prohibides, justament perquè els nostres legisladors i dirigents (amb un passat "progre" culpable i cristianoide més negre que el carbó) diuen creure en la bondat universal del jovent, essent així, doncs, que qualsevol adolescent que es pixi en un racó de pati, agredeixi un company, es negui a seguir una norma, respongui amb insolent violència a qualsevol indicació que no li vingui de gust o sigui enganxat "in flagranti delicto" cometent una qualsevol de les moltes barbaritats possibles, **no pot ser castigat** (ho escric en negreta perquè es vegi bé), expulsat, ni apartat de les seves víctimes, en nom d'un estrany i hipòcrita "dret a l'educació" que, precisament, ell conculca amb insistència, fent impossible que els altres convisquin civilitzadament. I no us atrevissiu pas a recriminar als pares de la bèstia el comportament del nen, que llavors, tot el pes de la llei dels Rodríguez Santiago que legislen en la matèria us caurà a sobre i comprovareu com, després de rebre puntades de peu de tot arreu i entrades assassines que no mereixen ni targeta groga, quan us han deixat les cames com un sant llàtzer, si us hi torneu sereu castigats i expulsats en nom del "civisme" pels qui no saben ni què és això. El més trist i perillós de tot és, però, que ja comença a haver-hi víctimes i afectats que clamen per l'arribada d'algú que posi ordre "com sigui", sense mesures tèbies que protegeixin el delinqüent i deixin desemparades les víctimes. I això em fa por...

I aquesta és la qüestió. Alcaldes, àrbitres, consellers i conselleres, presidents, directors generals, delegats, sindicalistes, policies, psicòlegs, psicopedagogs i tota mena de Rodríguez Santiagos han fet uns estranys jocs de mans que anomenen "normes de civisme", amb les seves multes i sancions per aconseguir un "lifting" social que no resolgui res i els doni encara més poder, amagant la seva covardia i inoperància, mentre cultiven una plantació d'incívics que esperen sortir a menjar-se el món i les seves normes. En nom de la "bondat" i d'un "bé social" que és el seu bé, ens eliminen injustament de la final, mentre els "vivalets" que filmen en els mòbils pallisses als vianants són multats amb 50 euros (notícia del dia 02/02/06).

Un servidor voldria un país net, civilitzat i lliure, per això dubto molt que puguin legislar sobre civisme els criadors de rates.

Rambla de Sabadell, 82 • SABADELL
Telèfon 93 726 57 85